

61 2

H. M. 168.

Lyceum p. 151

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

LAOIDHEAN SPIORADAIL,

LE

DOMHNULL HENDRI,

A BH' ANN AN SANAIG, 'S AN EILEAN ARANNACH.

AN DARA CLO-BHUALADH.

GLASGOW :

PRINTED AND SOLD BY NEIL CAMPBELL,
GAELIC BOOKSELLER, 17 MALTA STREET.

—
MDCCCLVII.

GEARR-CHUNNTAS MU BHEATH' AN UGHDAIR.

RUGADH DOMHNALL HENDRI, mu 'n bhliadhna 1774, ann an baile beag ris an abrar "An t-Allt-gobhlach" aig ceann-mu-thuath an Eilean Arannaich. Bha 'ghiùlan ann an làithean òige mar a tha 'leithidean an cumantas, eutrom agus amaideach; ach eadhon ann am meadhon a ghòraich agus aingeachd bhuin an Tighearna gu gràs-mhor ris, le a thoirt o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd shàtain gu Dia. Bha'n t-atharrachadh a thainig air cho comharraichte 's gu'n robh e soilleir do gach aon a bha eolach air gu'n robh e nis na dhuine nuadh. Cha luaithe thainig atharrachadh slàinteil air fein na thòisich e air comhairleachadh a cho-pheac-aichibh gu teicheadh o'n fhcirg a ta ri teachd, agus greim a dheanadh air an dòchas a tha air a thairgse dhoibh anns an t-soisgeul. Mu choig bliadhna an deigh dha bhi air iompachadh thòisich e air cur Laoidhean Spioradail ri cheile; agus mar so a fàs ann an gràs, agus ag ath-cheannach na h-aimsir, bhunaich e a' saothreachadh ann an obair an Tighearna. An deigh e fein a chleachdadh air a mhodh so ré àireamh do bhliadhnachan chaidh a chur a mach na fhear-teagaisg ann an coicheangal ris na h-*Independents*, agus ann san dreuchd so dh' fhuirich e gus a bhliadhna 1831, nuair a chaidh e mach do Chanada air iarrtas àireamh mhòr d'a luchd-dùthcha. Ann an Canada shaoithrich e gu dìleas agus gu treibhdhireach gus an do chrìochnaich e thuras anns an t-saoghal so, anns an carrach 1847, an deigh trioblaid throm anns a cholunn, a ghiùlain e gu foighidneach, b'e toil an Tighearn a ghairm as an t-saoghal so. Cha robh a bhean beò ach dluth do dhà bliadhna na dheigh. Cha robh duine cloinne aca.

Bha "An Soisgeul," agus "Amaideachd na h-Oige," air an clo-bhualachd o cheann dà bhliadhna, ach o cheann ghoirid fhuair an clo-bhuailtear a mach gu'n deach na bheil air chuimhne d'a Laoidhean (ceithear an àireamh) a chur a mach an Canada, agus uaithe sin fhuair e aon de na leabhraichean o'n d' thug e na Laoidhean a leanas a tha nis air an ceartachadh air iarrtas chàirdean aig an robh iad sgrìobhte.

Glascho, Ceud Mhìos an Earrach, 1857.

LAOIDHEAN SPIORADAIL.

ROIMHEADH DO 'N NAIGHEACHD EIBHINN.

CHUALA' mi do cheòl mu'n naigheachd éibhinn,
'S le mòran sòlais rinn mi éisdeachd,
An gabh thu rann no dhà uam féin ris,
A nochdadh féum na h-iobairt-réite.

Air dhomh bhi 'g iomachd an so gu h-uaigneach
A's droch smuaintean ga mo bhuaireadh,
Och, 's an tha m' inntinn air a gluasad,
Gu beachd air Adhamh na staid neo-thruaillidh.

Bi sud an staid a bha làn do shòlas,
Bha laithreachd Dhé ann, bha làn do ghlòir ann,
Bha aoibhneas iomlan air gach dòigh ann,
A's cha robh àite air bith aig bròn ann.

Ach, ged a b' àrd i bu ghearr an uine,
Gun fhios do Adhamh bha nàmhaid dlù dha,
Ghabh e fàth air a's e gun chùram,
'S le seòltachd nàmhaid mheall e 'n crùn deth.

Oir thàinig Sàtan, an nathair lùbach,
'S a chridhe làn do naimhdeas dùbailt',
Rinn guth ri Adhamh a's mheall e 'shuilean,
A chum na craoibhe 's a meas ga lùbadh.

'S thuirt e riu le ceilg bhreugach, [dhuibh,
"Tha meas na craoibhe so maith chum feum
Ma gheibh sibh pàirt dheth ni e mar dhée sibh,
'S bidh agaibh eolas air maith 's air euceart."

Ged bha 'm meas ud darìreadh àlluinn,
 Cha b' i 'ghoinne a rug air Adhamh,
 Bha 'n t-ullmhach' saibhir a rinn an t-Ard-rìgh,
 Gu leoir mu 'n cuairt air gu mhiann a shàsach'.

Ge bochd an tràs' na tha ri leughadh,
 Gu 'n d' rinn am buaireadh ud an teumadh,
 Ghabh a's dh' ith iad dheth le chéile,
 'S dh' fhàg sud gun àite a'm phàras Dé iad.

B'e sud an gnìomh 'bha na pheacadh uamharr',
 Bha dìmeas mòr air Ard-rìgh nan sluagh ann,
 'S le aithne naomb-san a chur an suaraich'
 'Tha nis am bàs air faotainn buaidh orr'.

Seall an tràs' air se 'n cuspair truais e,
 Tha Dia a ghràidh dha na aobhar uamhais,
 A thrusgan àlluinn air a thoirt uaithe,
 'S e toirt lamh air an duilleach fhuaigheal.

Seall a nis air 's e fàgail phàrais,
 'S e làn do gheilt a's do dh' eagal tràilleil,
 Fo chraobh na beatha, cha 'n fhaigh e fàrdach,
 Ach 's éigin teicheadh a mach o 'n ghàradh.

Tha nis an sliochd a ghineadh uacha,
 Nen luchd compairt d'an nàdur truailleidh, [air
 'S mar dhearbhadh làidir gu bràch do 'n t-sluagh
 Nach fhaic sibh Abel 's a bhrà'ir ga bhualadh.

Tha an eucail so 'nis air sgaoileadh,
 Na luibhre bhàsmhor air feadh an t-saoghail,
 Gus an do thruaill i an cinne-daonna;
 A's cha 'n 'eil Iudhach no Cinneach saor dhi.

Cha 'n 'eil ole a bha riamh 's an t-saoghal,
 Mort no marbhadh a bha measg dhaoine,

Iodhal-aoraidh no cràbhadh saoi bhe,
Nach e 'm peacadh a's mathair-aobhair.

Chaidh an seann saoghal a sgrìos le dìle,
Loisgeadh Sòdom le teine mhillteach, [là,
Chaidh sluagh na h-Eipheit a bhàthadh a dh' aon
'S e 'm peacadh gràineil is freumh do 'n iomlan.

'S e dh' fhàg gun sòlas ga chur an céill mi,
An roinn ro-shaibhir a fhuair mi féin dheth,
'S e thug do m' shùilean bhi sileadh dhéuran,
'S a dh' fhàg mi 'giùlan cridhe réubte.

Is beag an t-ioghnadh mi bhi fo éislein,
'S gu 'r nàmhaid mhòr mo chridhe féin dhomh,
An inntinn fheolmhor 's an leoghan béucach,
An aghaidh m' anama a' cur le chéile.

Tha 'n lagh naomh a th' againn sgrìobhte,
'S na deich àitheanta' gu bràch g' ar dìteadh,
Cha toir e tràcair a choidhch', no sìth dhuinn,
'S cha nochd e fàbhar do dhaoine dìte.

Dh' fhàg am peacadh sinn cho ìosal,
Ri neach fo fhiachan gun chomas diolaidh,
'S mar faigh sinn eolas no slàint' o Iosa,
Ni 'n lagh ar dìteadh do 'n t-slochd is isle.

Sibhs' a lean mi gu gàradh Eidein,
A chluinntin sgeoil is cuis bhròin do cheudan,
An teid sibh an tràs' leam thun an t-sléibhe,
A dh' fhaicinn Slànuighear ga chéusadh.

Ach molladh sìorruì' do 'n Ti 'chaidh chéusadh,
Nach d' fhàg aig Sìnai sinn 'n ar n-éigin,
Ach le fhuil phrìseil a rinn an réite,
'S mar sin d'a thrìd-san tha sìth ga h-éigheach.

AN SOISGEUL.

Tha 'n soisgeul gu ro-ghràsmhor,
 'S na làithean so dol mu 'n cuairt,
 Toirt cuireadh na slàinte,
 Do 'n àireamh is meas' de 'n t-sluagh;
 Cha 'n 'eil e 'g iarraidh diolaidh,
 No ìobairtean fhaotain uainn,
 Ach umhlachd 'thoirt a'm fìrinn
 Do Chrìosd o chridhe nuadh.

O eisdibh-se le cùram,
 'S le suim ris na tha e 'g ràdh,
 Oir tha e 'cur an céill duinn
 Gu 'n d' thàinig Ceannard ar slàint,
 G'un d' ghabh e enaimh d' ar enàmhan
 A's feòil mar a th' againn féin,
 'S gu 'n d' thug e uaith a ris iad
 Mar ìobairt do cheartas Dé.

Chuir sgàil air a ghlòir
 A's 'na thròcair thainig 'n ar feum,
 A shàoradh luchd-dò-bheairt
 Le 'n gòraich a reic iad féin,
 A chruinneachadh na 'n caorach
 Bh' air faontra is fad o 'n treud,
 Gu 'n tional g'a chrò
 Chum an seòladh le guth a bhéil.

'S beag a bh' ann ga fhàilteach'
 'N uair thàinig e steach do 'n t-saogh'l,
 Ach Simeon a's Anna
 Fhuair earlais d'a shlàinte shàor,

Thainig iad 'na chòmhail
 Le seòladh a spioraid féin,
 A's labhair iad mar fhàidhean
 Ga fhàilteach' 'an teampull Dé.

Nach faic sibh Rìgh na 'n rìghrean
 Gu h-ìosal air glùn na mnà,
 An taice ris a chìch
 A casg ìota mar ni sliochd Adhaimh ;
 An 'Ti 'chruthaich na saoghail
 'S na nèamhan le 'n uile ghlòir,
 A fulang bhi air ìsleach'
 Mar chìochran air bheagan treoir.

'N uair dh' éirich e gu làithean
 Bha gràs a' dealradh 'na ghnuis,
 Shruth feartan na slàinte
 Gu saibhir o 'uile ghniomh,
 Bha cumhachd a dhiadhachd
 A' dealradh a mach gu mòr,
 Anns gach uile mhiorbhuil
 Riamh a rinn e 's an fheadil.

Ach fhulangais cha 'n àirmhear
 Gu bràch leis na tha fo 'n ghréin,
 Na dh' fhuiling e 's a ghàradh
 'S ga thairneachadh ri crann-céus',
 Gach masladh agus tàir
 O a namhaidean 'bha sgaiteach géur,
 A's corraich an Ard-rìgh,
 A ghiùlain e 'n àit' a thréud.

Dhealbhadh leis an Trianaid
 O shìorruidheachd, innleachd slàint',
 'S tha i nis air crìochnach'
 Le iobairt ro-chruaidh a bhàis,

Gach mallachd a bha duallach
 D'a shluagh-san air feadh gach ré,
 Ghiùlain e 's an uair sin
 'S thug buaidh air a chranna-chéus'.

Rinn e ullmhachadh 'na bhàs dhuinn
 'Tha saibhir do ghràsan saor,
 Tha beatha do na mairbh ann
 'S tha braighdean 'g an cur fa sgaoil,
 Tha solas do na daoill ann
 A's aoibhneas do luchd a bhròin,
 'S tha beatha agus sìth
 Ann am fìrinnean glan a bhedil.

Aig suipeir Mhic an Rìgh
 Tha gach ni 'tha sinne 'na fheum,
 Gheibhear raogha fìon ann
 Tha 'n fhìrinn a cur an ceill ;
 Tha sud a's aran beò ann
 Ni 'n deòraidh 'na dhuine treun,
 'S tha bainne do 'n chloinn ann
 'Tha caoimhneil airson am feum.

Tha leigheas do gach creuchd ann
 'S gach eucail 'g an deanadh slàn,
 Tha deise de 'n aodach
 Nach caochail 's nach caith gu bràch,
 'S ni feartan fuil a chumhnaint
 A's ungradh spiorad na 'n gràs
 An t-anam ni's sgiamhaich'
 Na ghrian 'n uair is gloinne dears'.

O! sibhse a bhlais d'a ghràsan
 'S le 'n àill a bhi beò da 'n réir,
 Teichibh o gach ni
 'Th' air a dhèteadh a'm focal Dé,

Teichibh o 'ur n-umhlachd,
 'Ur dùrachd a's 'ur deadh-bhéus,
 Dh' ionnsuidh fuil a chumhnaint
 A dh' ionnlaideas o gach béud.

O! fanaibh dlùth do 'n t-Slànuighear
 'S na fàilnichibh ann 'ur cuairt,
 Ge d' robh tuiltean buairidh
 'G 'ur cuartachadh iomadh uair,
 Crioslaichibh 'ur n-inntinn
 Le fìrinn a's bheir sibh buaidh,
 A' sealltuinn ris an Iobairt
 'Thug dìoladh airson an t-sluaigh.

Cha 'n e so 'ur còmhnuidh
 'S cha shòlas dhuibh 'bhi 's an t-saogh'l,
 Cha 'n 'eil ann ach fàsach
 'S tha naimhdean ann air gach taobh,
 'S ma leanas sibh ri Iosa
 Gu dìlis gun dol a thaoibh,
 'S cinnteach sibh á dìmeas
 A's mì-run o dhaoin' an t-saogh'l.

Tha sonas anns an t-saogh'l
 Aig na daoine air 'm bheil eagal Dé,
 Tha 'n coimhseas fein an sìth riu
 'S tha 'n dìdean 's an Iobairt-réit'.
 'S ma thogas iad mar dh' àithneadh
 Gach là orra an crann-céusd',
 Gheibh iad cliù o'n Ard-rìgh
 A's àit' ann an oighreachd Dhé

O! beachdaichaibh a chàirdean
 Air gràdh iongantach mhic Dhé,
 Th' ar leam nach fada sìorr'achd
 G'a inns' anns an t-saoghal chéin,

Seinnear sud le mìlltean
 Mu thiomchioll a chathrach féin,
 “Dhasan ’rinn dhinn rìghrean
 ’S a dh’ ionnlaid sinn ’na fhuil féin.”

AMAIDEACHD NA H-OIGE.

CHUM smuaintean cruaidh o m’ chadal mi,
 ’S neo shòlasach ri ’n aithris iad,
 Bhi ’cuimhneachadh air m’ amaideachd,
 A chleachd mi ’n làithean m’ òig’.
 Bhi cuimhneachadh, &c.

Glan mharbh am peac’ ’s an éuceartan,
 Gun suim do lagh Mhic Dhé agam,
 No cridhe nuadh ’thoirt géille dha,
 Ach gluasad ’réir na feòl’.

Mar asail fhia’ich gun cheannsachadh,
 ’S ann ghluais mi fein gu ceann-laidir,
 Gun suim, O! Rìgh, do t’ aitheantaibh,
 Ach naimhdeas ’n aghaidh do ghlòir.

Le cridhe iargalt, ana-meineach,
 ’S e ’ghnàth co làn do chealgaireachd;
 ’S le ’mheud ’s bha dh’ olc ’s do dh’ aing’achd
 Cha ’n aithnichinn e air chòir. [ann

Le aigne làn de ’n tàlamh so,
 ’S an inntinn air a dalladh leis;
 ’S ann ’chaidh mo cheum air seacharan,
 ’S mi aineolach do m’ dheoin.

An inntinn fheòlmhor atmhor ud,
 Le naimhdeas na seann nathrach innt,

'S an leoghan lùbach carach ud,
'Chuir mi cho fad' o'n chòir.

Bha sùgradh boath co milis leam,
'S bha eutromachd co cridheal leam,
'S na h-òrain dhiomhain, sgriosail sin
Bhios tric mu bhòrd an òil.

Bha 'n t-Sàbaid naomh na h-eallach leam,
Ged' 's nàrach dhomh r'a àithris e—
Bu chianail leam 'dol seachad i,
'S bu mhaith leam i air falbh.

Ge b' aingidh truagh a chleachduinn ud,
Bu tearc iad riamh 'thug rabhadh dhomh,
Ri fichead bliadhn' a's thairis air,
An cleachduinnean na feòl'.

A Dhé 's e 'n t-ioghnadh t' fhoighidinn,
'S do thròcair nach d' thug thairis mi,
Do bhuillibh géur do cheartais,
A thaobh m' aing'eachd 'bhi co mòr.

O n' dheònaich thu dhomh faireachduinn,
'S gu 'n d' dhùisg thu o m' throm-chadal mi,
O deònaich gràs a'm pailteas 'chum,
'S nach fàilnicheadh mo thredir.

O sgeadaich mi le t' Fhìreantachd,
A's naomhaich trid na fìrinn mi,
Gus an gabh thu 'steach le d' dhìllsean mi
Do t' ionnsuidh 'n rioghachd na glòir.

O deònaich spiorad ùrnuigh dhomh,
'S biodh t' fhocal 'na riaghailt stiùraidh dhomh,
'S gu gràsmhor dean-sa m' ùrachadh
Gach tràth le uisge beò.

Tha buaireanan co-lionmhor ann,
 Tha 'n saogha'l 's an fheadil ga m' dhian-ruag-
 'S tha 'n nàmhaid leagail liontan ann [adh,
 Gu diomhair air mo thòir.

Ach thus' a sgoilt gu mìorbhuileach
 An Fhairge Ruadh roimh Israeil,
 Air sgàth do leinibh Iosa
 Dean mo dhion gu crìoch mo ròid.

A's cum-sa dlùth ri t' Fhocal mi,
 'S do ghàirdean sìorruidh 'n taice rium,
 'S biodh Spiorad Naomh do gheallaidh
 A' toirt neart dhomh 'réir mo lò.

Tha fiosrachadh gach lath' agam
 Le claonadh 'measg luchd-aideachaidh
 A' glaodh'ch gu h-àrd, "Bi faireachail,
 Tha nàmhaid air do thòir."

Tha mòran 'shaoil mi 'rachadh leam
 Trid saor-ghràs chum na'm flaitheanas
 Air tionndadh 'nunn gu h-eallamh 'uam,
 'Chum cleachdainnean na feòl'.

Tha aobhar 'bhi fo amharus
 Nach gràs a dhùisg an aiteam ud,
 'S nach d'òl iad riamh le taitineas
 Gu pailt' de 'n uisge bhedò.

Rinn cùram greim car tamul orr',
 Le 'n coimhseas 'bhi toirt rabhadh dhoibh;
 'S mar fhàs an fhearainn chlachaich,
 'S ann a chrìon iad grad air falbh.

O fuilgibh dhomh-sa labhairt ruibh,
 Gu cinnt' tha deigh aig m' anam air

Gu 'm pill sibh 'rìs le h-aithreachas,
'S nach caill sibh rioghachd na glòir.

O ciod an tràs' chuir miotlachd oirbh?

An d' fhuaras coire an Iosa leibh?

'S e 's maisich' 'measg dheich mìltean,

'S a rioghachd tha làn do ghlòir

Tha aitheantan naomh a's eutrom,

Tha beath' a's slàint' gun traoghadh annt';

Tha gràdh, a's sìth, a's aoibhneas aig

An dream a ghluais 's a' chòir.

O nach truagh a' mhalairt

Bhi cur cùl ri Ios' 's r'a bheannachdan—

Ri gràsan o na flaitheanais,

'S ri naomhachd agus glòir.

Ach o n' raoghnaich sibh 'na àite sin,

Trom mhallachd Dhé bhi ghnàth oirbh,

A's fhearg bhi 'gabhail tàmh oirbh,

A'm prìosan truagh a' bhròin.

Nach seall sibh féin air thoiseach oirbh,

'S an fhùrneis faicibh fosgailte,

A's sluagh gun àireamh 'losgadh innt'

Gun fhois 's an teine bheò.

'S gu cinnt' 's e sud 'ur peanas-sa,

Mar pill sibh ris le h-aithreachas,

'S e Dia e féin a labhair e,

'S cha 'n ath'raichear e ni's mò.

Nach cluinn sibh tha 'n ur dùsgadh mi,

Nach truagh leibh iad 's an cùl-'aobh ruibh,

An nàmhaid 'na fhear-stiùraidh orr'

'G an iomain dh' ionnsuidh bròin.

'S nach b' iomachaidh dhuibhs' a chleachdainn
 A bh' aig Stephen 'n uair a chlachadh e,
 Bhi 'g ùrnuigh ris an Athair
 Dh' fheuch an tig iad fathast beò.

Ach thus' a ghairm gu h-éifeachdach
 Manaseh 'n rìgh o reubaltachd,
 A's Pòl o chuing na h-euceart
 Gu bhi eudmhor mu do ghlòir.

O seall an deigh na h-aiteam ud
 Air sgàth do ghràsan cathranach;
 A's deònaich féin dhoibh aithreachas
 Mar rinn thu do 'n mhac strògh'l

'S bidh gàirdeachas air flaitheanas
 Air pilltinn doibh le h-aithreachas,
 'S a measg do shluaigh air thalamh so
 Bidh luath-ghàir agus ceòl.

AN T-IASGAIR.

THA m' inntinn tric fo smuairean,
 'S mi seòladh 'measg nan cuantan,
 A's àit' a dhol air uaigneas
 Cha d' fhuaras dhomh ann;
 Ach daoine 'ghnà ri m' aodan,
 Ri diomhanas 's ri faoineis;
 'S tha m' inntinn-se cho eutrom,
 'S gu 'n aom i mi gun taing.
 Cha 'n e so an t-iasgach
 'Tha m' inntinn-se ag iarraidh,
 'S cha shàsaich e mo mhiann
 Ged a dh' fhàsadh e ni b' fhèarr:

B 'anns' bhi 'g iasgach dhaoine
 Air iarrtas an Fhir-shaoraidh
 Measg chinneachan an t-saoghail
 Tha 'claonadh chum bàis.

'S na 'm bithinn-se air m' fhuasgladh
 Mar bu mhiann leam aig an uair so,
 Cha bhithinn dol mu 'n cuairt

Annas na cuantan gun tàmh;
 Ach rachainn feadh na Gaeltachd
 Le teachdaireachd na slàinte,
 A labhairt ris na cnàmhan

Tha 'n tàmh anns gach gleann:
 'S ged bhithinn cur le deuraibh,
 Feadh mhulaichean a's shleibhtean,
 Bhiodh dòchas gu 'n éireadh e,

'Na dheigh sin an àird;
 'S gu 'm faicte toradh àluinn
 A sheasadh là na dèuchainn,
 'S a dh' aidicheadh an Slànuighear
 Gu bràth mar a chlann.

Cha 'n onair a's cha mhòrchuis,
 'S cha shaibhreas tha mi 'n tòir air,
 Ach anamaibh a thoirt beò

Tha gun eòlas air slàint':
 'S an inntinnean a thredrach',
 Le teagasgan na còrach,
 'Thoirt umhlachd mar a sheòl e
 Gu deònach da àithnt'.

Ged tha mi bochd a's suarach,
 A's anmhuinneachd ga m'chuartach',
 'S e 'n cumhachd thig a nuas
 M' aobhar uail anns gach càs—

An Ti rinn Pòl cho feumail
 Le teachdaireachd na réite,
 'S e 'chumhachd an ni ceudna
 'Ni feum dhomh 's gach àit'.

Bheireadh sud do m' chridhe leònta
 Gu mòr an tuille sòlais
 No ionmhas na Roinn-Eòrpa,
 Ged 's mòr e aig càch ;
 Gu 'n deanadh Rìgh na glòire
 Mo shlighe-se a' threòrach'
 Gu bhì feumail do na slòigh
 Tha gun eòlas air slàint:
 Cha 'n àicheidh mì gu gu bràth
 Nach eil an toil a lathair
 Ach dòigh sam bith gu dheanadh
 An tràs' cha 'n 'eil ann ;
 Ma chithear maith do 'n Ard-rìgh
 Thig meadhonan a lathair,
 A's fàgaidh mis' am bàta
 'S na liontan le taing.

CHUIR BEAN A MHIINISTIR 'IC AOIDH 'AN ARAIN, NA RANN-
 AN A LEANAS ANN A' LITIR A DH' FIONNSUIDH DHOMHNUILL
 HENDRI, 'NUAIR A CHUAL' I GU 'N ROBH E AIR A CHUR A
 MACH A SHEARMONACHADH AN T-SOISGEIL.

Mo bheannachd chum an iasgair a nis o n' fhuair thu t' iartas
 Thoir t' aghaidh air an Iar a tha cianail a's fàs ;
 Gach àit' am faic thu daoine bì 'g innse mu 'n Fhear-shaoraiddh
 'S bheir eòlas air a ghaol-san dhoibh saorsa o 'n bhàs.
 Air leam gu 'r misneach àrd dhuit an turas bhì cho àghmhor,
 'S an gealladh riamh nach d' fhàilnich do Abr'am 's da chloin
 'Bhì cur an t-sìl a's fearr 'measg eileanan na Gaeltachd,
 'S thig frasan o na h-àrdaibh bheir fàs dha 'na àm.

